DOORNROOSJE EN DE APOCALYPS

De Eindtijd verklaard vanuit de universele wijsheid

Colofon

ISBN: 978 90 8954 100 0
1e druk 2009
2e druk 2015
© 2015, HANS SIEPEL

Uitgeverij Elikser
Ossekop 4
8901 AA Leeuwarden
Telefoon: 058-2894857
www.elikser.nl

Omslagillustratie: Bibliotheca Philosophica Hermetica, Amsterdam
Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the translator and the publisher.

DOORNROOSJE EN DE APOCALYPS

De Eindtijd verklaard vanuit de universele wijsheid

HANS SIEPEL

Elikser
UITGEVERIJ

Voorwoord bij de tweede druk

De eerste druk van *Doornroosje en de Apocalyps* verscheen in het voorjaar van 2009. Met de toevoeging 2012. Deze verwijzing naar 2012, meer specifiek naar 21 december 2012, paste in de toen in esoterische kring breed gedragen overtuiging dat 21 december 2012 een belangrijk keerpunt zou zijn in de menselijke geschiedenis. Het was de datum waarop zich volgens de exegeten van de Maya-kalenders een uitzonderlijke gebeurtenis zou voltrekken, met de dwingende logica van een natuurkundig astronomisch principe. Ook ik deelde die overtuiging. 21 December 2012 passeerde ogenschijnlijk als een volstrekt normale dag en de gelovigen van 21 december 2012 waren niet alleen teleurgesteld, maar werden ook als mystieke dromers weggezet.

Toch verschijnt nu de tweede druk van *Doornroosje en de Apocalyps*. Zonder de verwijzing naar 2012. Waarom? Wie de toestand in de wereld in ogenschouw neemt, kan zich niet aan de indruk onttrekken dat, gelet op de opeenstapeling van crises wereldwijd, we in apocalyptische tijden leven. Daar komt nog bij dat met name op de religieuze slagvelden, de strijdende partijen, zoals IS en zijn kalifaat, zich beroepen op de Apocalyps en de eindtijdgedachte. Kortom, de woorden Eindtijd en Apocalyps zijn de laatste tijd meer en meer onderdeel geworden van het publieke discours. Daarbij valt op een totaal miskennen, zowel bij de religieuze strijders als bij hun commentatoren, van de oorspronkelijke betekenis van de Apocalyptische gedachte. *Doornroosje en de Apocalyps* richt de schijnwerpers op de oorspronkelijke betekenis van het Apocalyptische gedachtengoed, bezien vanuit de universele hermetische wijsheid.

In deze tweede druk zijn de verwijzingen naar 21 december 2012 verwijderd. Niet omdat deze dag niet van betekenis is geweest. Alle media-aandacht hieromtrent heeft vele mensen bewust gemaakt van het bestaan van een andere manier van kijken, dan die welke ons door wetenschap en dominante media dagelijks wordt voorgeschoteld. 21 December 2012 heeft hiermee zijn werk in een collectief proces van bewustwording gedaan. De overtuiging dat

21 december 2012 als bij toverslag een andere wereld zou scheppen, was een misrekening. Ook bij mij. Achteraf gezien hechtte ook ik, net als velen met mij, een te grote betekenis aan het vooronderstelde dwingende karakter van een astronomische gebeurtenis. Daarmee ging ook ik voorbij aan de kerngedachte die in de oorspronkelijke betekenis van de Apocalyps centraal staat en waar dit boek in zijn geheel over gaat, namelijk dat we de Apocalyps en de Eindtijdgedachte slechts kunnen begrijpen in bewustzijnstermen. Zoals ik in dit boek aantoon, zagen de oude wijzen de Apocalyps en de eindstrijd niet slechts als een natuurkundig, astronomisch fenomeen, maar juist als een 'bewuste' handeling, waarbij het menselijk bewustzijn zelf een cruciale en doorslaggevende rol speelt. Vanuit de oude wijsheid bezien, draagt de mensheid zelf een cruciale verantwoordelijkheid in de Eindtijd.
Behalve dat de verwijzingen naar 21 december 2012 zijn verwijderd, zijn her-en-der door het boek heen passages geactualiseerd. De rode draad van het boek is echter ongewijzigd gebleven. Ook de voorkant van het boek heeft een nieuw jasje. Op de voorkant staat de figuur Hermes Trismesgistus afgebeeld. Deze mythische figuur wordt gezien als de grondlegger van de universele wijsheid, van waaruit dit boek is geschreven.

Hans Siepel
Den Haag, maart 2015.

Inhoud

Voorwoord bij de tweede druk 5

Dankwoord 11

Verantwoording 13

1. Doornroosje en de Apocalyps 21
   - Verborgen betekenis 24
   - Samenvatting 32

2. Transcendentale kennis 33
   - Aard van de werkelijkheid 40
   - Mythologie 43
   - Samenvatting 45

3. God 47
   - Kwantumgod 56
   - Scheppende God 59
   - Verruimd bewustzijn 66
   - Samenvatting 72

4. De stoffelijke schepping 75
   - Strijd en oorlog 82
   - Eén verhaal 88
   - Samenvatting 92

5. De mens 95
   - Transcendentaal mensbeeld 99
   - Mystieke weg 105
   - Mythologische helden 116
   - Wedergeboorte 126
   - Helpers van God 133
   - Samenvatting 142

6. Universum 145
   - Kalenders van de natuurlijke tijd 153
   - De stier 159
   - Kwantumuniversum 163
   - Samenvatting 168

7. De Apocalyps 173
- Geschiedenis van de Apocalyps 186
- Apocalyps verklaard 193
- Vijfde dimensie 200
- Voortekenen van de Apocalyps 208
- Samenvatting 217

8. Zepi Tepi 221
- Bewijzen 224
- Zepi-Tepibewustzijn 234
- These - antithese - synthese 240
- Samenvatting 243

9. Jezus en Doornroosje 247
- Geschiedenis of mythe 254
- Bijbel als mythe 260
- Godsdienst van het stoffelijke 265
- Samenvatting 273

10. De Apocalyps en Doornroosje 275

Noten 281

LITERATUURLIJST 295

Voor mijn vader

Dankwoord

Dit boek is leenvrucht van een lang proces, waar persoonlijke bewustwording samen opliep met groeiend inzicht in, wat de 'oude wijzen', transcendentaal weten noemen. Deze 'oude wijzen' en hun talloze navolgers hebben er zorg voor gedragen dat de heilige kennis van deze bijzondere vorm van wetenschap voor de mensheid bewaard gebleven is. Gelijk een geheim genootschap codeerden zij deze bijzondere bron van kennis in haast onuitputtelijke bronnen van de menselijke verhalende geschiedenis. Aan al die mannen en vrouwen die in de menselijke verhalende geschiedenis de pen voerden en de heilige kennis 'verborgen' in tal van religieuze verhalen, mythologieën, legenden en sprookjes, ben ik dank verschuldigd. Mijn bijdrage is slechts het decoderen van deze wijsheden en de verborgen kennis in het daglicht van de huidige tijd te plaatsen.

Naast deze schrijvers wil ik anderen bedanken. Als eerste dank aan Esther Ritman, directeur van de Bibliotheca Philosophica Hermetica, die geheel belangeloos die afbeelding van Hermes Trismegistus voor de kaft ter beschikking stelde. Erg veel dank daarvoor. Veel dank ook aan Sjaak Toonen en Eric Buckens voor hun opmerkingen en suggesties. Dank ook aan Quirijn Menken en Nienke Dijkstra. Slechts één zin van beiden heeft de tekst aanzienlijk verbeterd. Mijn Griekse vrienden Maria Kanale en Georgios Lochaitis bedank ik voor het feit dat ik in hun huis op het Griekse eiland Paros mocht wonen. Daar kon ik in alle rust een vliegende start met het schrijven van dit boek maken. Ten slotte ben ik veel dank verschuldigd aan mijn liefste lief, Marieke. Omdat ze altijd in mijn leven is.

"De hoogste wijsheid kent slechts één wetenschap; de wetenschap van het geheel; de wetenschap die de gehele schepping verklaart en de plaats van de mens daarin."

Leo Tolstoj

Verantwoording

De wereld en de mensheid lijken op een kruispunt in zijn geschiedenis aangekomen. We marcheren van de ene naar de andere crisis. In 2008 stortte de wereld als gevolg van een onbeheersbaar mondiaal financieel stelsel bijna de afgrond in. Met honderden miljarden overheidsgeld werden de banken overeind gehouden. Maar een diepe economische crisis volgde, die miljoenen gezinnen in Europa en elders in diepe ellende stortte. Hoewel politici en beleidsmakers niet nalaten erop te wijzen dat de economische crisis nu nagenoeg achter ons ligt, twijfelen anderen daar weer sterk aan. Zo toont Joris Luyendijk in zijn recent verschenen boek *Dit kan niet waar zijn* aan dat het mondiale financiële stelsel niets van de crisis in 2008 heeft geleerd. Het is nog steeds een amoreel systeem, met een groot afbreukrisico, dat de wereld nog steeds in de afgrond kan duwen. Datzelfde geldt voor een andere crisis: de klimaatcrisis. In een rap tempo worden gevolgen zichtbaar voor mens en natuur van tot voor kort onmogelijk gehouden veranderingen in het klimaat, met verwoestende en onheilspellende gevolgen. Deze crisis wordt gecomplementeerd door nog andere crises, zoals een dreigende energiecrisis en een wereldwijde voedselcrisis. Voeg daarbij de steeds angstaanjagender wordende religieus geïnspireerde conflicten. IS en Boko Haram zijn daarvan de meest bloedige en beangstigende voorbeelden. Met een westers antwoord van militair geweld en repressie, waarvan velen betwijfelen of dat antwoord het probleem van religieus fundamentalisme en terreur wel oplost.

Naast deze meer fysieke en meer materiële crises, zien we tal van wat ik de 'institutionele en intellectuele' crises noem. De tot voor kort onaantastbare maatschappelijke, politieke en intellectuele gezagsinstituties zijn in een diepe crisis gedompeld. Het zijn niet alleen de financiële instituties die hun morele, ethische en gezagsvotum opgesoupeerd hebben, ook de oude politieke, democratische instituties lijden aan een chronisch tekort aan publiek vertrouwen en gezag. Vooral als gevolg van de opkomst van internet en de in-

formatiesamenleving, waardoor het monopolie op informatie verbrijzeld werd, zijn de oude traditionele instituties die bij gratie van dit monopolie machtige bolwerken geworden waren, in een diepe geloofwaardigheids- en vertrouwenscrisis terechtgekomen. Nu burgers van samenlevingen zichzelf door internet kunnen informeren en manifesteren, schrompelt de macht van de oude instituties ineen. Met als gevolg dat wat voor lange tijd als 'waarheid' en 'feiten' onbetwistbaar leek, ter discussie gesteld wordt. Zo wordt de medische wetenschap geconfronteerd met een brede beweging van mondige en volwassen patiënten, die op zoek gaan naar alternatieve gezondheidszorg. Oude religieuze instituties hebben aanvallen te verduren op hun godsbeeld en hun exclusieve claim op het godsbegrip en zien dat de nieuwe spiritualiteit vele mensen op weg helpt naar een bewustwording, niet belast met oude dogma's en beperkende leerstellingen. En dat de filosofische fundamenten van de westerse wetenschap, die de bouwstenen en het cement van 'ons' materialistisch wereld- en mensbeeld leverden, niet alleen door de kwantumfysica ter discussie gesteld worden, maar ook van binnenuit.

Steeds meer zelfbewuste mensen (ook wetenschappers) zetten vraagtekens bij dit materialistische mens- en wereldbeeld. Ze zijn - mede dankzij internet als onuitputtelijke bron van niet alleen wetenschap, maar ook andere, vaak door diezelfde wetenschap verguisde, wijsheden - ernstig gaan twijfelen of de door techniek en ratio gedomineerde wetenschap wel de antwoorden heeft voor de uitdagingen waarvoor de mensheid zich in dit tijdsgewricht gesteld ziet. Met als meest fundamentele kritiekpunt of de vooronderstelling van het westerse wetenschappelijke denken wel klopt, dat de werkelijkheid slechts in stoffelijke termen kan worden verklaard. Vraagtekens dus bij het westerse wetenschappelijke paradigma over hoe de werkelijkheid in elkaar zit en kan worden begrepen. Inclusief fundamentele vragen of, in het verlengde van de aannames van de natuurwetenschappen, de filosofische aannames en vooronderstellingen van de menswetenschappen over wat ons ten diepste mens maakt, wel kloppen.

Voor deze steeds groter wordende groep van zelfbewuste mensen bieden deze materialistische wetenschap en de intelligentsia die daaraan schatplichtig zijn, geen houvast meer om de huidige apocalyptische samenloop van crises van een afdoende verklaring en duiding te voorzien. De economische wetenschap liet bij de crisis die in 2008 begon al haar gebreken zien. Ze was niet bij machte de financiële en economische crisis voldoende te verklaren. De meest gebezigde zin van economen bij die crisis was toch vooral: "We weten het niet."

Om het 'wel te weten' moeten we wellicht uit een geheel ander domein van kennis putten en moet een ander soort van weten aangeboord worden. Een wetenschap van, zoals Tolstoj dat uitdrukt, het geheel. Bestaat zo een weten en wijsheid? En als ze al bestaat, vinden we daar verklaringen, antwoorden en analyses om het huidig tijdsgewicht met deze ongekende cumulatie van crises die bij elkaar genomen een haast apocalyptisch visioen oproept, te begrijpen? De 'oude wijzen' in een oud en grijs verleden meenden van wel. Sterker nog, zij wisten dat er een andere wijsheid dan onze (wetenschappelijke) kennis bestond. Deze wijsheid was niet meer en niet minder dan de 'gedachten' van het Goddelijke Opperwezen zelf. Universele of transcendentale kennis noemden ze het. In dit domein, zo veronderstelden zij, liggen de bouwplannen en bedoelingen van het Goddelijke opgeslagen. Kunnen we in onze tijd ook toegang krijgen tot deze kennis en zo ja, hoe dan? Welke onderzoekswegen dienen we te bewandelen om dit terrein van de transcendente, goddelijke gedachten binnen te gaan en zicht te krijgen op deze bouwtekeningen om te bezien of we gewapend met deze wijsheid het huidig apocalyptisch tijdsgewricht kunnen duiden en begrijpen?

Er is een onderzoeksmethodiek voor handen die in dit boek toegepast wordt. De werkhypothese daarbij is, dat deze universele kennis als een rode draad door de menselijke verhalende geschiedenis geweven is. Gecodeerd in talloze verhalen, die erop wachten herkend en gedecodeerd te worden. Heilige brokjes weten die gelijk in het verhaal van Kleinduimpje als kruimels op de grond

gestrooid zijn om de weg naar huis terug te kunnen vinden, als de tijd er rijp voor is. En de tijd is nu rijp om deze kruimels te verzamelen. Ze worden gevonden in literaire puzzelstukjes die verborgen zijn in religies, mythologie, legenden en sprookjes.

In de komende hoofdstukken gaan we op zoek naar de puzzelstukjes, onderzoeken we of en welke informatie daarin opgeslagen ligt. We gaan daarbij alle windrichtingen op en tijdsperioden in, van oost naar west, noord en zuid en overbruggen tijdsperioden van duizenden jaren van voor het begin van de christelijke jaartelling tot in onze tijd. De grote uitdaging daarbij is of in al die verscheidenheid aan bronnen, (religieuze) tradities, tijdsperioden, geografische verschillen een gemeenschappelijk basisscript van het transcendente weten te ontdekken valt, dat ons de handvatten aanreikt om het huidige tijdsgewricht te verklaren en te begrijpen.

De speurtocht beginnen we met het overbekende sprookje van Doornroosje. Een kinderverhaaltje? Integendeel. Als een rode draad zullen we in de komende pagina's aantonen dat dit sprookje veel meer is dan een kinderlijke vertelling. Oorspronkelijk was dit middeleeuwse verhaal ook niet bedoeld voor kinderen, maar was het – net als de meeste oude sprookjes - een overlevering die generaties lang aan volwassenen werd doorverteld. Het is een van de vele verhalen waarin geheime kennis verborgen is die net als Doornroosje al eeuwenlang wacht om 'wakker' gekust te worden. In het eerste hoofdstuk onderwerpen we het sprookje aan een eerste exegese. We zullen tal van thema's ontdekken die in het sprookje verwerkt zijn, die ook in andere mythen, legenden en religieuze verhalen terug te vinden zijn. Dat roept de vraag op of de schrijvers van al deze verhalen geput hebben uit een gemeenschappelijk bron van kennis. In het tweede hoofdstuk ontdekken we dat er inderdaad een gemeenschappelijke bron van 'heilige kennis' bestaat, rechtstreeks afkomstig van de Schepper zelf. Deze 'goddelijke' kennis moet echter gedecodeerd worden, omdat ze verborgen zit in religie, mythologie, legenden en sprookjes.

Drie hoofdrolspelers domineren de verhalen uit religie, mythologie

en sprookjes: God, de schepper, de mens en het universum. Om ons toegang te verschaffen tot de geheimen van het basisscript dienen we deze drie spelers nader te leren kennen. Met behulp van mythologie, oude wijsheidsteksten en religieuze filosofieën vanuit alle windstreken en overtuigingen onderzoeken we in het derde hoofdstuk het wezen van God, de schepper. In die speurtocht komt dit wezen naar voren als het eerste begin, het oerbegin van het Goddelijke ongedifferentieerd zijn. Dat wat bestond voor er nog maar iets bestond en de verborgen eenheid is die alles met elkaar verbindt. God is het geestelijk primaire beginsel, het eerste bewustzijn waar alles uit voortgekomen is.

Zo ook – en daar gaat het vierde hoofdstuk over – onze stoffelijke wereld. Deze stoffelijke werkelijkheid duiden de heilige teksten altijd in termen van strijd, oorlog en conflict. Zo begint het eerste hoofdstuk van het heilige boek van de hindoes, de *Bhagavad-gita, 'Het aanschouwen van de strijdmachten op het slagveld'*, met een beschrijving van het slagveld waar twee strijdmachten tegenover elkaar staan, klaar om elkaar te bestrijden. Tijdens onze tocht door mythologische en religieuze vertellingen ontdekken we dat dit een gemeenschappelijk kenmerk is. Achter de façade van de strijdende partijen ontrafelen we de identiteit van beide. Ze symboliseren de geest en het stof. In onze stoffelijke of materialistische wereld strijden beide met elkaar om de hegemonie.

Waarom, met welk doel en wat is de rol van de mens in deze strijd? In het vijfde hoofdstuk gaan we dieper in op deze tweede speler uit het basisscript. Sinds de zeventiende eeuw met zijn stormachtige opkomst van de verlichtingsdenkers lijkt de vraag wie of wat de mens is definitief wetenschappelijk beantwoord. Hij is stoffelijk van aard en van een gevecht tussen geest en materie is helemaal geen sprake, immers de geest, zo leert het wetenschappelijke materialisme, komt uit het stof voort. De mens is niet meer dan een toevallig stoffelijk product van een materialistische evolutie. De verhalen van de oude wijzen vertellen een geheel ander verhaal over het wezen van de mens en zijn beslissende rol op het slagveld van geest en stof. De mensheid is niet meer en niet minder dan

een cruciale schakel in een evolutionair, kosmisch proces. Om dat te begrijpen moeten we weten wat het basisscript ons leert over de kosmos en het universum. Dat doen we in het zesde hoofdstuk. We zullen zien dat in tal van mythologische verhalen de geheimen van het universum, astronomische en astrologische kennis gecodeerd zijn.

Nu de geheime kennis ontrafeld is, verborgen in de talloze oude verhalen over de drie hoofdrolspelers, hebben we ons toegang verschaft tot het basisscript van het transcendente weten. In het zevende hoofdstuk onderzoeken we of we met dit script in de hand ons huidig tijdsgewricht kunnen verklaren en begrijpen. Nodig daarvoor is eerst dat we het wezen van de apocalyptische gedachte nader onderzoeken. Alle religies en tal van mythologieën verhalen over een apocalyptisch einde van de wereld. Met die kanttekening, dat er na de vernietiging altijd weer sprake is van een nieuw begin van een nieuwe wereld. Zonder uitzondering wordt het perspectief geschetst van een 'nieuwe hemel en aarde' van voorspoed en geluk.

Met de sleutels van de transcendente kennis ontdekken we wat in alle oude geschriften met het wezen van de Apocalyps bedoeld wordt en hoe we ons 'de nieuwe hemel en nieuwe aarde' zouden kunnen voorstellen. Deze kennis verklaart waarom de crises van nu gezien kunnen worden als de tekenen en voorboden van de Apocalyps. Een mogelijk apocalyptisch einde van onze beschaving is overigens geen nieuw fenomeen. Tal van mythologieën, legenden, oude wijsheidsteksten en religieuze verhalen spreken over een beschaving die aan de onze voorafgegaan is. Ook het basisscript verwijst daarnaar. In het achtste hoofdstuk onderzoeken we deze veronderstelling, de implicaties ervan en op welke wijze deze aanname het basisscript complementeert. In het vervolghoofdstuk laten we zien hoe het christendom, dat zo een dominerende rol in de westerse beschaving gespeeld heeft en nog steeds speelt, zich tot het transcendente basisscript verhoudt. Tot slot keren we terug naar het sprookje van Doornroosje. Met de geheime sleutels die we in onze speurtocht in het dichte bos van mythologie, mystiek

en religie gevonden hebben, openen we de deur naar het verborgen basisscript en ontdekken dat ook in dit sprookje het verhaal van de Apocalyps versleuteld is.